

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Beleacov Denis, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 august 2018, în cauza penală privindu-l pe

***Beleacov Denis xxxx**, născut la xx xx xxxx,
originar și domiciliat în s. xxxx r-nul xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.05.2018 – 28.06.2018;

Instanța de apel: 26.07.2018 – 15.08.2018;

Instanța de recurs: 26.09.2018– 15.12.2018.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul central din 28 iunie 2018, Beleacov Denis a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa în formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Beleacov Denis locuitor al s. xxxx r-nul xxxx, având scopul nerespectării legislației în vigoare cu privire la circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor, sau analoagelor lor, în perioada anului curent până la data de 16.01.2018 în gospodăria, în care locuiește împreună cu mama sa Beleacov Liudmila, a păstrat ilegal droguri în proporții mari. Astfel, conform raportului constatarea tehnico-științifică nr.34/12/2/2-R-309 din 28.03.2018 s-a stabilit că masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, prezentată spre examinare ridicată la data de 16.01.2018 în cadrul percheziției în gospodăria cet. Beleacov Denis, conține tetrahidrocanabinol, prin urmare reprezintă marijuana, care face parte din categoria substanțelor stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante marihuana (în stare uscată) - 0,604 grame, iar depunerile de pe

fragmentele de butelii de staniol, ridicate din același loc, culoare cafenii, reprezintă substanța stupefiantă - rășina de cannabis (recalculat la masa uscată), constituie în total 0,092 grame.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri și dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2 800 lei, costul constatării tehnico-științifice și 20,15 lei pentru birotică.

În motivarea apelului a indicat prevederile art.227, 229 alin.(1) Cod de procedură penală, respectiv prin prevederile acestor norme, consideră că cheltuielile în valoare de 2 800 lei pentru expertiză și 20,15 lei pentru birotică, reprezintă cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, care conform art.229 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, urmează a fi suportate de către Beleacov Denis, care a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal.

3.2. Avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Beleacov Denis, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În argumentarea apelului declarat, avocatul a invocat că instanța nu a individualizat exhaustiv art.art.7, 75 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră și neproportională infracțiunii comise.

Instanța de fond, potrivit sentinței contestate, nu a reținut pe cauză circumstanțe agravante, însă totuși a aplicat cea mai aspră și în limita maximă pedeapsa, or, corectarea și reeducarea lui Beleacov Denis este posibilă fără aplicarea unui quantum al amenzii așa mari.

Apelantul a mai indicat că instanța de fond în sentință nu a reținut în privința inculpatului careva circumstanțe atenuante și agravante, fiind posibil și rațional de ai fi stabilit o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 august 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Beleacov Denis în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal.

La fel, instanța de apel a menționat, că prima instanță constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpatul Beleacov Denis, a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75-77 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă faptei comise, pedeapsă care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a vinovatului.

În circumstanțele stabilite ale cauzei penale instanța de apel nu a constatat prezența circumstanțelor sau a erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectul invocat și aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde după cum se solicită în apelul declarant de partea apărării.

Totodată, instanța de apel a menționat că infracțiunea comisă de Belacov Denis reprezintă un risc pentru societate, iar aplicarea unei pedepsei la limita minimă, va crea o dezechilibrare în societate și nu își va atinge scopul legii penale.

Referitor la încasarea de la inculpatul a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală în mărime de 2 800 lei, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, or, acestea reprezintă cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd de a fi încasate din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare în asemenea caz.

Astfel, instanța de apel s-a condus de prevederile art.227 Cod de procedură penală, care expres stabilește din ce sunt constituite cheltuielile judiciare și în special pct.4) alin. (2) al respectivului articol cert stabilește, că în cazul efectuării unei expertize pot fi atribuite la cheltuieli judiciare doar sumele cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei și nicidecum însăși cheltuielile suportate integral pentru efectuarea unei expertize când aceasta are statut de probă în procesul penal.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului, invocând temeiurile de recurs din art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu aplicarea unei pedepse minimală sub formă de amendă, considerând că instanței de apel eronat a individualizat pedeapsa contrar prevederilor legale.

În argumentarea recursului a invocat aceleași motive, care anterior au fost menționate în cererea de apel, menționând că, instanța de apel, la judecarea apelului, nu a ținut seama de faptul că pe cauză nu au fost reținute circumstanțe agravante, însă totuși a menținut pedeapsa aplicată în limita maximă a pedepsei, fiind posibil și rațional de ai fi stabilit o pedeapsă mai blândă inculpatului.

Astfel, instanța de apel a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece criticele invocate sunt vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Precum a fost menționat supra, recurentul, invocă drept temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, de fapt criticele acestuia se cuprind în pct.10) al normei menționate, pledând pentru aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului pentru fapta infracțională reținută în sarcina ultimului.

Colegiul conchide că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În același timp, se notează că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina sa, respectiv în această parte Colegiul penal nu se va expune.

Așadar, verificând actele cauzei, raportat la alegațiile recurentului în partea ce ține de individualizarea greșită a pedepsei penale aplicate față de inculpat, Colegiul penal le găsește vădit nefondate, această concluzie rezultând din însăși scopul pedepsei penale stipulat în art.61 Cod penal de legislator, potrivit căruia pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare aplicată în privința condamnaților, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Totodată se menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea art.217 alin.(2) Cod penal în baza căruia a fost condamnat inculpatul. De altfel, individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete stabilite lui Beleacov Denis, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Sancțiunea art.217 alin.(2) Cod penal prevede o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau închisoare de până la 1 an.

De către prima instanță lui Beleacov Denis i-a fost stabilită pedeapsă în baza art.217 alin.(2) Cod penal sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, iar la aplicarea pedepsei corect s-a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, personalitatea inculpatului și de faptul că anterior a fost condamnat.

Totodată, prima instanță a reținut că nu s-au stabilit careva circumstanțe de natură să-i atenueze pedeapsa inculpatului.

Legalitatea și temeinicia sentinței, în baza apelurilor depuse de procuror și avocatul inculpatului, a fost verificată de instanța de apel, care a statuat asupra corectitudinii acesteia, menținând-o în vigoare, fără careva modificări. Adică, criticele apelanților, inclusiv în partea ce ține de solicitarea de a-i redozat pedeapsa inculpatului, au fost respinse, ca nefondate. Având în vedere că critici similare sunt invocate și la etapa judecării prezentului recurs, Colegiul penal, în subsidiar, verificând în această parte hotărârea contestată, conchide că soluția privitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută în vigoare.

De altfel, în speța dată, instanța de apel, a dat răspuns deja la toate cele invocate de partea apărării în vederea motivării soluției de respingere a solicitării privind aplicarea unei pedepse mai blânde. Colegiul apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelurilor depuse de procuror și apărătorul inculpatului, ca nefondate.

Din alt punct de vedere, Colegiul face trimitere la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependentă de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Totodată, urmează a fi respins și argumentul recurentului că s-ar fi încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO, în acest sens Colegiul constată, că recurentul invocă motivul dat pur declarativ, examinând materialele acestei cauze penale, nu s-au identificat circumstanțe ce ar putea fi interpretate ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prevăzute de art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Beleacov Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 august 2018, în cauza penală privindu-l pe **Beleacov Denis xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 14 ianuarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac